

og ikke ubethdeligt åarligt Tab. Men hvad jeg især vil gjøre gjældende, er, at Ordningen af Lønningen vil være til stor Gavn for Følk- kirken selv, og jeg skal her blot paapege een Fordeel, som vil flyde deraf, nemlig at de meget hyppige Flytninger, som nu finde Sted, for en Deel ville undgaaes, idet det er klart, at disse Flytninger væsenlig have deres Grund i, at naar en Præst har siddet en Deel Aar i et Kald og maaskee faaet stor Familie, søger han at komme hen i et Kald, der giver bedre Indtægter; dette vil ved en fast Lønning kunne undgaaes, og det er dog vist, at hvor Forholdene mellem Præst og Menighed ere saadanne, at begge ere fornøiede med hinanden, er det ikke ønskeligt, at de af saadanne Grunde skulle skilles fra hinanden. Derimod vil der være Mange, som mene, at nogen Flytning altid vil være gavnlig, men hertil maa svares, at der alligevel ere Grunde tilstede til, at nogen Flytning altid vil vedblive. Jeg troer virkelig, at Sagen er god, og at det vil være til Gavn, om det ved Lov blev bestemt, at Følk- kirke- Præster for Fremtiden lønnedes med fast Løn. Jeg kan saaledes ikke have Meget imod den første Deel af Paragraphen, der siger: „indtil 1ste April 1865 kunne de geistlige Embeder, der blive ledige, tillægges samme Løn som hidtil, imod at vedkommende Embedsmænd forpligtes til“ o. s. v.; derimod mener jeg rigtig nok ikke, at den sidste Deel af Paragraphen vil kunne gaae, idet det nemlig hedder: „er en saadan Lønningslov ikke udkommen til det ovennævnte Tidspunkt, bestemmes Lønnen for de geistlige Embeder, der derefter blive ledige, foreløbigt ved Finantsloven“. Jeg troer ikke, det er godt, at Rigsdagen 1860 siger, hvad Rigsdagen skal og vil gjøre 1865, jeg antager heller ikke, at det vil være heldigt at foretage en saadan Ordning gennem Finantsloven. Men muligt vil man dog kunne komme til at indrette Redactionen af Paragraphen saaledes, at disse Betænkkeligheder vilde falde bort, og at man kunde gjøre det omtrent saaledes, som det ved Finantsloven er skeet angaaende de juridiske Embedsmænd, at det — forudsat man er enig om Principet — foreløbigt blev slaaet fast, og at der blev bestemt, at forberedende Skridt skulde gjøres til at sætte disse Embeds-

mænd paa fast Gage, og saa see at blive enige om ved en Lov at slaae disse Gager fast for bestandigt eller at ophæve det foreløbigt. — Saavidt jeg har fulgt Forhandlingerne i det andet Thing, og navnlig hvad den høitærede Cultusminister har ytret, har jeg ikke kunnet opfatte det saaledes, som om han var nogen bestemt Modstander af Sagen selv. Men jeg har rigtig nok forstaaet det saaledes, at der var en Betingelse, han først vilde have opstillet, og uden hvilken han ikke vilde gaae ind paa denne Lov, nemlig at han først vilde have givet en Kirkeforfatning, som han meente, i Overensstemmelse med Grundlovens § 80. Med Hensyn dertil maa jeg erklære mig meget uenig med den høitærede Minister. Jeg troer ikke, at Grundlovens § 80 indeholder noget Løfte om en Kirkeforfatning i den Forstand, som Ministeren synes at antage. Jeg mener ikke, at Udtrykket efter sin hele Stilling betyder Andet, end at Kirkeforfatningen ikke skal ordnes gennem Administrationen, men ved Love, thi „Lov“ er et godt gammelt Ord, der ikke blot betyder en organisk Lov, men ogsaa kan betyde en heel Række af enkelte Love. Jeg troer, at hvergang vi give en lille Lov om kirkelige Forhold, bidrage vi til at opfylde Bestemmelsen i § 80, og saaledes vil der for mig ingen Betænkkelighed være ved at gaae ind paa saadanne Lovbestemmelser, om ogsaa Kirken ikke har faaet en Forfatning i Overensstemmelse med den høitærede Ministers Mening. Jeg vil tilføie, at ved et andet Lovforslags Behandling her igaar udtalte den høitærede Minister Frygt for, som det syntes, at hvis vi forandrede Loven meget, vilde den ikke i Følkethinget kunne gaae igjennem, idet han derinde havde anstrengt sig for at faae Gagesatser og desl. noget forandret. Hvad der gjaldt om Loven igaar, gjælder vist nok ogsaa om den idag, og navnlig om den Paragraph, hvorpaa jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom. Jeg troer, at naar vi ikke gaae Følkethinget noget imøde, vil hele Lovforslaget blive forkastet, hvilket jeg meget nødig vil have.

**Ministeren for Kirke- og Under-
viisningsvæsenet:** Jeg anseer det egent-
lig ikke for ønskeligt, at Discussionen føres over